



IN DE KANTINE

(Ach Du Fröhliche)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DE KANTINE (ACH DU FRÖHLICHE)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEREND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Deutscher theaterverlag / Bernd Gombold Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Berend Meijer - aardige man, hart op de tong

Stien Meijer - zijn vrouw, goed mens, open en eerlijk

Marco Meijer - hun zoon, brutaal 'cool', grapjas

Sabine - zijn vriendin, sympathieke verschijning, Heeft het achter de ellebogen

Jannes van der Steen - broer van Stien; juwelier niet al te snugger

Alberdina van der Steen - zijn vrouw, Heeft het hoog in de bol, overheersend type

Wemie Zwiggelaar - buurvrouw; ziekelijk nieuwsgierig, in kleding ouderwets

Theo Mulder - buurman; brave borst, kan zeer opvliegend zijn

DECOR:

Woonkamer met tafel, stoelen, bank, e.d. In een hoek moet plek zijn voor een kleine kerstboom.

Drie deuren. Midden naar kelder en naar buiten, rechts naar de keuken, links naar de slaapkamer. Naast de ingang in het midden een raam met uitzicht naar buiten.

Ook nodig: een kitscherige kerstboom, een mooie (zilver)spar en een armzalige denneboom.

EERSTE BEDRIJF

De woonkamer ziet er alles behalve opgeruimd uit, er is kennelijk een feestje geweest. Berend ligt op de bank en snurkt.

Stien: *(links op)* Mensen nog an toe, wat een lucht! Het lijkt wel alsof je een café binnenstapt. *(doet raam open, ruimt lege flessen op)* Het is toch ook niet te geloven! Dat kunnen mooie kerstdagen worden. De grote baas krijgt er waarschijnlijk weer niet veel van mee.! *(neemt Berend de deken weg, en schudt hem niet bepaald zachtjes wakker)*
Hé!

Berend: *(praat in zijn slaap)* Theo...Theo...daar... bloed...snel...kom hier naar toe met die bijl... Theo...!

Stien: *(geeft hem een duw)* Als jij zo doorgaat, zul je vandaag nog wel meer bloed zien. Kom kerel, sta eens op!

Berend: *(valt op de grond, komt langzaam bij)* Au, waar ... waar ben ik? Theo ...

Stien: Wat nou Theo! Ik ben 't, je eigen vrouw!

Berend: Dat kan ook haast niets anders. Theo schreeuwt namelijk niet zo hard als jij.

Stien: Weet jij eigenlijk wel, wat voor dag het vandaag is?

Berend: *(houdt zijn hoofd vast)* Ik denk een bijzonder slechte, zoals jij te keer gaat... Dat belooft niet veel goeds...

Stien: Vind jij dat gek dan? Het is elk jaar hetzelfde liedje. Kun je nou niet eens op een andere dag gaan kaarten. Altijd net voor de kerst moet jij naar de kantine van de voetbalclub.

Berend: Paaszaterdag is wat laat voor het kerstkaarten, denk je zelf ook niet?!

Stien: Het is om gek van te worden! De heren komen stijf van de drank thuis, en zijn de rest van de dag niet aanspreekbaar. Je zult vanavond ook wel weer snurken als er mooie kerstprogramma's op de televisie zijn. Ik mag toch zo graag mee zingen met Stille nacht en De herdertjes lagen bij nachte... Maar ja, de herder ligt hier zo wat bewusteloos op de bank. Nou, veel plezier...

Berend: *(sussend)* Ik zweer het je, dit jaar zing ik alle liedjes mee. *(begint met krassende stem)* O denneboom...

Marco: *(kruipt alles behalve fris van achter de bank vandaan)* Wat? Is het nou al kerstmis? Hé, hoe staat het met het leven? Alles kits? Je kunt hier toch ook nooit eens een keer lekker rustig liggen slapen, hé.

Stien: *(poeslief)* Ach, kijk eens aan, ons alleraardigst zoontje is ook al wakker! Heb jij je roes nou zo'n beetje onder controle?

Marco: *(onschuldig)* Roes? Welke roes? Waar heb je 't over?

Stien: (*giftig*) De gebruikelijke roes die jullie hebben, als je thuiskomt van het kaarten in de kantine. Weten jullie eigenlijk wel hoe laat jullie thuis waren?

Marco: Dat weet jij vermoedelijk beter dan wij, moeder.

Stien: Inderdaad ja, dat is ook geen wonder! Eerst was er net even voor vier uur in de kelder gestommel en later om kwart over vijf hier in de kamer een lawaai om horendol van te worden. Net of er een paard door de huiskamer stuiterde. Willen jullie wel zo vriendelijk zijn om mij uit te leggen wat er in hemelsnaam gebeurd is hier?

Marco: Wil jij dan wel zo vriendelijk zijn om mij eens te vertellen waarom jij rond die tijd op de loer lag. Andere vrouwen van jouw leeftijd liggen dan al lang op één oor!

Stien: Niet brutaal worden mannetje! Zelfs onze buurvrouw Zwiggelaar hebben jullie wakker gemaakt.

Berend: Dan vraag je mevrouw Zwiggelaar toch wat er gebeurd is. Die ouwe kwebbelkont weet vast en zeker tot op de minuut af wat hier gaande was! Ik kruip nog even een paar uur onder de wol, anders kan ik vanavond vast niet meezingen. O, denneboom... O denneboom... (*wil links af*)

Stien: (*houdt hem vastberaden tegen*) Wacht jij eens eventjes. Eerst stofzuigen, stof afnemen, de kerstboom opzetten en versieren, de kerstgans klaar maken en de tafel dekken. Me dunkt, je hebt nog genoeg te doen.

Berend: Nee toch, maar dat is toch de taak van de huisvrouw, zo vlak voor kerstmis. Dat doe je elk jaar!

Stien: Omdat jij in deze toestand geen kerstinkopen kunt doen, doe ik dat, en de rest is voor jullie rekening!

Marco: Bah! Krijgen we dit jaar weer zo'n vette gans op tafel. Zo'n gummiknuppel met vijfduizend vlieguren op de teller? Ik moet er niet aan denken...

Stien: Als jullie die gans niet prepareren, krijg je helemaal niks. Dan ga ik wel naar Jan Kroket en haal voor mij zelf patat en 'n braadworst...

Marco: (*verontwaardigd*) Patat en braadworst op kerstavond? Maar moeder toch, dat kun je niet maken!

Stien: Oh nee. En op dit uur van de dag nog niet nuchter zijn, dat kan wel? Zeg Berend, waar heb jij de kerstboom gelaten.

Berend: Kerstboom? Welke kerstboom? Waar heb jij het over?

Stien: De kerstboom ja, die jij gisteren mee zou brengen. En ik heb je nog wel zo uitdrukkelijk gevraagd het niet weer op een zuipen te zetten bij het kerstkaarten.

Berend: Maar schat toch, begrijp het toch. Kerstkaarten zonder drank is, nou zeg maar, net als kerstmis zonder kerstboom...

Stien: Precies. Wij begrijpen elkaar dus. Maar ja, jij wist van voren niet meer, dat je van achteren leefde. En dus is mijn vraag: Waar is de kerstboom?

Berend: Eh... Mijn lieve, mijn allerliefste Stientje... misschien kun jij je toch beter om de gans bekommeren, dan doe ik de kerstinkopen wel. En dan neem ik meteen een kerstboom mee...

Stien: Met andere woorden, jij hebt nog geen kerstboom gehaald?

Marco: Maak je maar niet dik! Om van dat jaarlijkse gezeur over de kerstboom af te komen, heb ik de portemonnee getrokken. Momentje, ben er zo weer! *(midden af)*

Stien: Ik vraag mij toch wel af waar jouw verstand zit. Als wij de kerstboom volgend jaar zouden versieren met bierdoppen, dan kwam het denk ik wel in orde.

Berend: *(houdt zijn hoofd vast, denkt na)* Boom... Boom ... Boom, er was vannacht wel wat met 'n boom... maar wat...

Marco: *(midden op met een plastic boom kitscherig versierd en met felle verlichting in allerlei kleuren)* Kijk eens aan! Marco heeft de oplossing voor eens en voor altijd! Niks geen stress en gezeur meer over het kopen van een kerstboom. Bij de Gamma in de aanbieding, voor 37,95. Ja, ja. Als het om 'n kerstboom gaat, kijk ik niet op een paar centen! *(doet de stekker in het stopcontact, indien mogelijk draait hij zich om en laat op achterkant T-shirt zien: Dat zeg ik Gamma, en zegt dan)* Dat zeg ik: Gamma!

Berend: Hou op, zoveel licht kan ik op dit moment niet aan mijn ogen verdragen.

Stien: *(ernstig)* Of die boom er uit, of ik! Zo wil ik geen kerstmis vieren. Dat is misschien wel leuk voor drankorgels zoals jullie, maar ik wil dat absoluut niet!

Marco: Wat mankeert er dan aan deze boom, moeder?

Stien: Elk jaar dezelfde boom, en dan ook nog van plastic met verlichting voor 'n discotheek zeker. Je voelt je toch wel goed, of niet?

Marco: Al dertig jaar lang leg jij ook elke keer hetzelfde kerstkind in de kribbe. En dat is ook van plastic. Daar heeft zich nog nooit iemand druk om gemaakt. Stel je toch niet zo aan!

Stien: *(vastbesloten)* Die boom er uit, of ik ga weg! Jullie hebben 't maar voor het kiezen.

Berend: Als jij weg gaat, krijgen we ook geen gans; dus laten wij dan maar de verstandigste wezen!

Wemie: *(midden op, met tas)* Ik stoor toch niet, hè? Ik wil als buurvrouw zijnde, jullie alleen maar even prettige kerstdagen wensen. Oh, de heren zijn ook al wakker zie ik, dat verwondert mij wel...

Marco: 't Verwondert mij, dat je ook al wakker bent!

Wemie: Waarom dat dan?

Marco: Nou, omdat je nog zo laat achter het raam op de loer lag...

Stien: *(leidt de aandacht snel af, overvriendelijk)* Maar dat is heel mooi, dat je even langs komt. Dat is een geweldige verrassing, mevrouw Zwiggelaar.

Marco: Wat verrassing? Hou toch op!

Wemie: Dat jullie al weer in de benen zijn, terwijl jullie zo laat zijn thuisgekomen! Onvoorstelbaar! Nou, dat zou ik niet nemen, buurvrouw. Als ik getrouwd was en mijn man zou zo iets doen; nou, dan kreeg hij vergif in de koffie!

Berend: En als ik je man was, zou ik die koffie nog op drinken ook!

Wemie: Arme mevrouw Meijer, nou komt al het werk weer op jou neer! *(gaat met de vinger over een kast om te kijken of er ook stof op ligt)* En zoals 't er hier ook uitziet, er is nog niet eens stofgezogen en ook geen stof afgenomen. En dan twee kerels over de vloer, van wie je meer last hebt dan hulp krijgt!

Stien: *(kookt van binnen)* Zeg eh... Maar kijk eens hoe die beide heren de kerstboom al hebben opgezet. Kijk eens naar die prachtige verlichting. Dat is toch fantastisch!

Wemie: Die bomen zijn bij de Gamma in de aanbieding voor 19,99! Ik heb er namelijk zelf ook een gekocht. En er ook nog vijf lampjes bij cadeau gekregen, maar daar moest ik wel om vragen, hoor. Ach, laat maar zo. Van de kerstboom versieren heb je nooit veel bijzonders gemaakt. Je bent daar gewoon het type niet voor!

Stien: Poeh. Jij net zo min als ik!

Wemie: Je kunt mij toch wel even 'n koppie koffie aanbieden.

Stien: Ik ... ik zal even kijken of er nog wat in de kan zit! *(rechts af)*

Wemie: Hebben jullie al wat gehoord van dat verschrikkelijke ongeluk van afgelopen nacht?

Berend: Wat voor een ongeluk?

Wemie: Ze hebben iemand aangereden. Ze hebben op de plek waar het gebeurd is glas van 'n koplamp gevonden, bloedsporen en bandensporen. Vermoedelijk gaat het om dronken volk; er is van dader en slachtoffer nog geen spoor gevonden! Ze hebben het slachtoffer misschien wel in een of andere sloot gegooid, of... ergens begraven. Verschrikkelijk dat dronken volk achter het stuur. Moord of doodslag en dan ook nog doorrijden.

Berend: Dat weet je toch allemaal niet zeker, of wel soms?

Wemie: Jullie waren toch vannacht om dertien minuten over vijf met een schop en hark in de weer in de tuin?

Berend: Wat denk je wel! Steek je nieuwsgierige neus niet in zaken waar je niks mee te maken hebt! Wat ik in mijn tuin doe, dat is mijn

zaak, daar heb jij geen ene bliksem mee te maken!

Wemie: Je bent anders toch ook niet zo'n geen tuinman. Je zou er haast wat van gaan denken!

Marco: Pa, laat je toch niet opnaaien door die ouwe zeur!

Stien: *(van rechts, is weer gekalmeerd)* Hier is je kopje koffie, vrouw Zwiggelaar. Heb je nog plannen voor de feestdagen?

Marco: Ze doet hetzelfde als altijd, de hele buurt in de gaten houden!

Wemie: Er is hier inderdaad genoeg om eens goed naar te kijken! *(drinkt kopje in een keer leeg)* Bah, koude koffie. Oh ja, ik heb hier nog een presentje voor de kerstdagen. Het is niet veel, een aardigheidje, maar beter wat dan niks, zo is het toch? *(haalt flesje wijn uit de tas)*

Stien: *(pakt uit de kast net zo'n flesje)* Dát is een geweldige verrassing! Ik heb toevallig hetzelfde voor jou gekocht! Ach, het is maar 'n aardigheidje, beter wat dan niks, of niet dan?

Wemie: *(pakt de fles snel aan)* Dat was echt niet nodig hoor. Maar nou moet ik er weer van door!

Berend: Ben je niet bang dat je wat mist...

Wemie: *(giftig)* Ik mis niet zo veel! Ik heb vannacht genoeg mee gekregen om eens mee aan de gang te gaan. Ik kan wel weer een poosje vooruit. Prettige kerstdagen! *(midden af)*

Marco: Wat is het toch ook een verschrikkelijk nieuwsgierig mens! *(bekijkt het flesje wijn)* Ha, ha, deze fles heb jij haar vorig jaar met de kerstdagen gegeven.

Stien: Hoe kun jij dat nou weten?

Marco: Kijk maar, ik heb toen een kruisje op het etiket gezet. Kom op, die drinken wij op als verzoening. Het is uiteindelijk bijna kerstmis.

Stien: Niks er van! Die krijgt ze volgend jaar weer! En bovendien heb ik geen zin in een verzoening. Misschien kunnen jullie eens na gaan denken over een verontschuldiging. *(vol verwachting)* Er liggen vanavond vast en zeker mooie cadeaus onder de kerstboom. Daar kan ik mij nou al op verheugen.

Berend: *(zit met de opmerking in de maag)* Eh... Stien... eh... Stientje... ik wilde het net met je hebben over die cadeaus.... Ik dacht... nou, ja... jij bent over een paar weken jarig... en toen zat ik te denken aan... aan... een groter cadeau. En jij begrijpt dat toch zeker ook wel. Nou ja, zo'n snelkookpan is ook niet goedkoop... en ik kan het geld niet uit de boom snijden...

Stien: Nee, maar om je keelgat te smeren, is er wel geld. Je moet eens een voorbeeld nemen aan je zwager Jannes. Die verwent zijn vrouw elk jaar met een mooie halssnoer. En voor haar verjaardag krijgt ze er ook nog een ring bij!

Berend: Ja, maar Jannes is juwelier; dat is geen kunst. Ik ben gewoon handelaar in auto-materialen. En als Jannes z'n vrouw flauw is van haar cadeau, legt hij dat spul gewoon weer in de winkel.

Stien: Maar toch kun jij een voorbeeld aan hem nemen. Zulke dingen waardeert een vrouw.

Berend: Poeh! Dat is hetzelfde als een groenteman die zijn vrouw met kerstmis een tros bananen geeft. Of dat ik jou een autoband schenk. Heb je daar dan belang bij? Een autoband om je nek?

Marco: Moeder, veel belangrijker dan alle cadeaus van de hele wereld is, dat wij altijd voor jou klaar staan.

Stien: Laat me niet lachen! *(doet haar schort af, en gooit dat naar Berend)* Dan laat maar eens zien wat jullie waard zijn, en wat jullie voor mij over hebben. Ik doe niks meer. Wat jullie moeten doen, heb ik al gezegd. O ja, Jannes en Alberdina komen vandaag ook en die blijven met de kerstdagen logeren. Dus ook de logeerkamer in orde maken. En trouwens: Of jullie vieren kerstmis met die boom, of met mij. Veel plezier! *(rechts af)*

Marco: Zeg pa, dat was niet zo'n geweldig idee van jou met dat cadeau.

Berend: Wat moest ik dan? Ik heb immers nog niks!

Marco: Jij had haar een briefje moeten schrijven en een cadeaubon moeten toe zeggen. Daar scoor je mee. Meestal vergeten ze dat en kost het je niks. Zo doe ik het ook altijd met Sabine.

Berend: Wat moeten we nou doen? Je moeder is in staking, en die komt daar niet op terug.

Marco: Wij verschuiven de kerstdagen gewoon, totdat ze weer normaal doet!

Berend: Ach vent! Vertel mij eerst maar eens wat er vannacht gebeurd is. Ik heb er geen flauw benul van.

Marco: Ik wel dan? Ik weet nog wel dat jij op het laatst weer je succesnummer bracht. *(zingt nummer van Dorus)* ...Zorreg, dat je er bij komt. In de kantine... in de kantine.... Maar voor de rest...?

Berend: Dat mens van Zwiggelaar heeft mij aardig benauwd gemaakt met haar gezwets over dat ongeluk. Wie van ons beiden zat vannacht eigenlijk achter het stuur?

Marco: Ik vermoed degene, die de sleutel op zak had... *(beiden zoeken)* Ik heb ze niet.

Berend: Ik ook niet... maar wat is dit dan? *(haalt een met bloed besmeurde zakdoek uit zijn broekzak)* Mensen nog aan toe! Hoe komt dat bloed in mijn zakdoek?

Marco: Misschien had je een bloedneus. Je bloed was nogal dun van de drank...

Berend: Ik heb van mijn leven nog geen bloedneus gehad! Dit is wel

heel vreemd. *(voelt aan zijn rug)* Au, en mijn rug doet ook zo zeer, alsof ik de hele nacht op een dikke steen heb gelegen... *(laat zich achterwaarts op de bank vallen, schreeuwend in de benen)* Aaaaauuuuhhhh, wat is dat dan? *(haalt onder deken een met bloed besmeurde bijl vandaan, ontdaan)* Marco, zie jij, wat ik zie? Dat heeft, denk ik, niks meer te maken met een bloedneus.

Marco: Rustig blijven! Het heeft misschien helemaal niks te betekenen.

Berend: Rustig blijven!? Niks te betekenen!? Dat zijn bloedvlekken. Oh, wist ik maar wat er vannacht is gebeurd. En het ergste is: Die Zwiggelaar zegt dat ik vanacht wat in de tuin heb begraven.

Marco: Rustig blijven pa, zeg ik je! Ik ga in de garage kijken naar de auto. En jij blijft hier en zegt tegen niemand wat. Als wij twijfelen nemen we een advocaat. En zorg dat je die bijl kwijtraakt! *(midden af)*

Berend: Oh, ik hoop toch zo, dat er niks ernstigs is gebeurd! *(verstopt de bijl weer onder de deken).*

Alberdina: *(midden op met Jannes, opgewonden)* Moet je je toch eens voorstellen wat er gebeurd is! Er is bij ons ingebroken. Wij hadden wel dood kunnen wezen! Wat zijn er toch ook verschrikkelijk brutale mensen op de wereld! En Jannes heeft ze verjaagd. Ik moet je eerlijk zeggen Jannes, soms twijfel ik wel eens aan jou. Maar nou heb jij bewezen dat je een echte kerel bent!

Jannes: *(met gebogen hoofd en verband erom heen, geeft Berend een hand)* Prettige kerstdagen!

Berend: Wat is er met jou gebeurd, mijn beste zwager?

Jannes: Ik ben...

Alberdina: *(valt hen steeds in de rede)* Hij is nog finaal van de kaart door die brutale overval. Hij was zo dapper, mijn Jannes!

Berend: Wat voor een overval?

Jannes: Nou vannacht ging het alarm af...

Alberdina: Gevaarlijke bandieten! Hij heeft ze op de loop gejaagd. Ze hebben ingebroken in onze juwelierswinkel en ons bijna om het leven gebracht. Maar Jannes was ze de baas! Maar vertel toch zelf ook eens wat, grote kerel.

Jannes: Zoals gezegd, vannacht ging het alarm af en...

Alberdina: ... en toen is hij er boven opgedoken. Hij ging te keer, nou, niet mooi meer. Vertel toch zelf ook eens wat. Je moet bij jou ook altijd elk woord uit de mond trekken...

Jannes: Zwager, heb jij een aspirientje voor mij? *(pakt zijn hoofd beet)* Ik heb zo'n...

Alberdina: Hij heeft vast en zeker een hersenschudding! Wat hebben die inbrekers ons toch aan gedaan. Wij proberen op een eerlijke

manier de kost te verdienen, betalen op tijd onze belasting, geven ook nog royaal geld aan het Rode Kruis, en dan worden je zulke dingen aangedaan! Wat een wereld!

Wemie: *(snel midden op)* Wat hoor ik nou? Is er bij jullie ingebroken? Och, voor zover ik jullie ken, is er geen man over boord. Jullie zijn goed verzekerd en zullen wel voldoende geld beuren van de verzekering.

Jannes: Och, eigenlijk is er bijna niks weg...

Alberdina: *(kijkt hem boos aan)* Daar heeft zij toch niks mee te maken! *(giftig tot Wemie)* Waar bemoei jij je mee? Dat zijn onze zaken.

Wemie: *(net zo giftig terug)* Ik weet meer dan jij denkt! De verkoopster bij de bakker had ook al van de inbraak gehoord. Er wordt behoorlijk over gepraat. Daarom ben ik hier naar toe gekomen. Ik dacht, kom, ik zal ze zelf maar eens vragen. En vragen staat toch vrij, of niet?

Alberdina: Reken er maar niet op, dat je van mij antwoord krijgt! Deze zaak gaat niemand wat aan, begrepen, Jannes! En zij daar heeft er al helemáál niks mee te maken!

Jannes: Maar ik dacht, dat ik zou vertellen...

Alberdina: Jij vertelt helemaal niks meer!!!

Wemie: Wat denk jij toch? Iedereen belt mij op, omdat ze denken dat ik meer weet!

Alberdina: Van mij word jij niks gewaar! Nieuwsgierig Aagje!

Wemie: Van jou hoef ik ook niks te horen. Ik weet namelijk bijna alles al. De dochter van de zuster van de slager heeft namelijk verkering met de agent, die proces-verbaal heeft opgemaakt! Er zijn alleen maar een paar goedkope kettingen weg. Maar ja, iedereen weet, dat jullie geen goede spullen in de winkel hebben. Zo, moet ik nog meer vertellen!

Alberdina: Leugens, niks dan leugens! Jannes, wat is dat toch een vervelend mens. Dat bemoeit zich zo maar met onze zaken. Is het haar inbraak of de onze? Nou zeg toch eens wat...

Jannes: Maar... Alberdinaatje, ik weet het ook niet meer zo precies...

Alberdina: *(streelt hem)* Dat is ook geen wonder, als je zo'n klap voor je hersens hebt gehad, mijn arme Jannes!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto